

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618201886
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5618201886.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobkyne: X. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, U., právne zastúpená Mgr. Radovanom Spišákom, advokátom so sídlom E. X, U., proti žalovanému: ASGuard security s.r.o., so sídlom Ul. 1. Mája 709, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 409 162, právne zastúpenému JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom so sídlom D. XX, U., o určenie neexistencie záväzku zo zmluvy o pôžičke, na základe odvolania žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/22/2018-186 zo dňa 18.decembra 2018, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z r u š u j e uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 10C/22/2018-108 zo dňa 1.10.2018 v spojení s uznesením súdu prvej inštancie č.k. 10C/22/2018-146 zo dňa 9.11.2018.

odôvodnenie:

1.Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že žalovaný nemá voči žalobkyňi právo na zaplatenie sumy 66.390,42 eur titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 15.2.2018.

2.Vychádzal z toho, že v priebehu konania (už) zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (uznesením zo dňa 23.7.2018) s odôvodnením, že žalobkyňa môže svoju ochranu práv dosiahnuť aj inými procesnými prostriedkami. Ďalej uznesením z 1.10.2018 nevyhovet ani návrhu žalobkyne na pripustenie vstupu ďalšieho subjektu, nakoľko (podľa záveru vyššieho súdneho úradníka) nebol vo vzťahu k novo označenej strane formulovaný žiaden žalobný petit. O sťažnosti žalobkyne voči predmetnému uzneseniu rozhodol súd prvej inštancie uznesením zo dňa 09. 11. 2018 tak, že túto zamietol. Hoci žalobkyňa predostrela petit voči spoločnosti Exekutorservis s.r.o., mal za to, že procesná stratégia žalobkyne smerovala skôr k zámene subjektov sporu, ktorá za aktuálnej procesnej úpravy nie je prípustná.

3.Následne súd prvej inštancie pojmovo vymedzil inštitút určovacích žalôb (s dôrazom na naliehavý právny záujem) a zásadu koncentrácie konania. V konkrétnostiach súdnej vec potom konštatoval, že žalobkyňou formulovaný petit je (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 63/2009) prípustný. Žalobkyňa uplatnila svoje práva voči žalovanému v snahe dosiahnuť ochranu v exekučnom konaní, keďže exekučná notárska zápisnica je právnym titulom, na základe ktorého možno viesť konanie o výkon rozhodnutia. Vzhľadom na skutočnosť, že pohľadávka bola zo strany veriteľa, spoločnosti ASGuard security s.r.o., ešte pred začatím konania postúpená na spoločnosť Exekutorservis s.r.o., je však zrejmé, že žalovaný nedisponuje pasívnou vecnou legitimáciou v spore a z tohto dôvodu nemal súd inú možnosť ako žalobu zamietnuť. Rozhodnutie vydané voči žalovanému by totiž malo pre žalobkyňu len akademický charakter a neodstránilo by stav jej neistoty vedúci k uplatneniu práv v súdnom konaní. Inými slovami, nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, preto ani súd bližšie obsah sporu nepreskúmaval. Dodal, že v danej spojitosti nebol správny právny názor žalovaného, ktorý žiadal

konanie zastaviť, keďže nedostatok hmotnoprávnej povinnosti má vždy za následok vecné rozhodnutie súdu, nie procesné ukončenie sporu.

4.S ohľadom na spôsob ukončenia sporu okresný súd zamietol návrhy sporových strán na vykonanie dokazovania (bod 22 jeho odôvodnenia).

5.Záverom súd prvej inštancie uviedol, že vo veci nariadil termín pojednávania na 18. 12. 2018 s tým, že predvolanie na pojednávanie bolo doručované zástupkyňi žalobkyne dňa 09. 11. 2018, ktorá si listinu prevzala dňa 23. 11. 2018. Súdu bolo následne doručené ďalšie podanie žalobkyne až dňa 14. 12. 2018 (podpísané dňa 10. 12. 2018), ktoré posúdil ako oneskorene doručené v zmysle princípu koncentrácie, čo aj oznámil na pojednávaní. Súčasťou uvedeného podania bol aj návrh na zmenu žaloby, o ktorom súd rozhodol tak, že tento zamietol. Žalobkyňa navrhla, aby súd pripustil zmenu žaloby v podobe, že (sa určuje, že) zmluva o pôžičke uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 15. 02. 2018 je neplatná a žalobkyňi žiaden záväzok z tejto zmluvy o pôžičke nevznikol. Z obsahu právnej úpravy podľa okresného súdu nevyplýva možnosť uplatniť žalobou takúto požiadavku. Okrem toho, rozhodnutím o neplatnosti zmluvy medzi sporovými stranami - žalobkyňou X. G. a žalovaným ASGuard security s.r.o., by žalobkyňa nemohla dosiahnuť ochranu svojich práv vo vzťahu k spoločnosti Exekutorservis s.r.o., pretože táto nie je stranou aktuálneho konania.

6.O trovách konania rozhodol okresný súd pri aplikácii § 262 ods. 1 a 2 a § 257 CSP tak, že ich náhradu nepriznal žalovanému ako úspešnej sporovej strane. Konštatoval, že žalovaný bol síce formálne v spore úspešný, avšak tento úspech bol determinovaný len jeho opomenutím, keďže včas pred začatím konania žalobkyňu neinformoval o postúpení pohľadávok a táto si následne uplatnila svoje práva voči nesprávnemu subjektu.

7.Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové konanie.

8.Okresnému súdu vytýkala, že podala samostatný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý odôvodnila svojou obavou o to, že žalovaný začne voči nej neoprávnenú exekúciu na vymoženie pohľadávky z absolútne neplatnej zmluvy o pôžičke na podklade Notárskej zápisnice č. N42/2018, NZ 4880/2018, NCRIs 4981/2018 spísanej dňa 15.02.2018 na Notárskom úrade JUDr. Alexandry Kučečkovej. Súd tento návrh zamietol s odôvodnením, že žalobkyňa môže ochranu svojich práv dosiahnuť aj inými procesnými prostriedkami. V ďalšom priebehu konania sa však ukázalo, že práve takéto neodkladné opatrenie mohlo účinne prispieť k ochrane práv a oprávnených záujmov žalobkyne, ktorá je presvedčená o tom, že žalovaný antidatoval Zmluvu o postúpení pohľadávky na deň predchádzajúci dňu podania žaloby žalobkyňou v snahe dosiahnuť procesný úspech taký, aký sa mu aj v konaní pred súdom prvej inštancie podaril. Ak by totiž súd prvej inštancie neodkladné opatrenie nariadil, žalovaný by postúpením pohľadávky na iný subjekt riskoval uplatnenie práv zo zodpovednosti za škodu voči postupníkovi, ak by mu postúpil pohľadávku, ktorej exekučné vymáhanie bolo súdom zakázané. Žalobkyňa odvolanie proti neodkladnému opatreniu nepodala, keďže sa spolašla na správnosť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o možnosti dosiahnuť ochranu svojich práv aj inými procesnými prostriedkami a tiež v snahe nepredlžovať súdne konanie odvolacím konaním. Bohužiaľ, dôvera v správnosť postupu súdu prvej inštancie sa žalobkyňi vypomstila a v súčasnosti je v dôsledku postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie nútená iniciovať nové súdne konanie na Okresnom súde Bratislava V, s čím budú spojené ďalšie vysoké výdavky na súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia.

9.Ďalej odvolateľka namietala porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku zamietnutia pristúpenia ďalšieho subjektu na strane žalovaného - spoločnosti Exekutorservis s.r.o., ako postupníka predmetnej „pohľadávky“ z absolútne neplatnej zmluvy o pôžičke zo dňa 15.02.2018. Zdôraznila, že svoj návrh riadne odôvodnila a bolo zrejmé, že aj voči pristupujúcemu subjektu na strane žalovaného sa mieni domáhať rovnakého určenia ako u žalovaného, t.j. že ani tento nemá voči žalobkyňi žiadnu pohľadávku zo zmluvy o pôžičke zo dňa 15.02.2018. Postup vyššieho súdneho úradníka aj zákonnej sudkyne vo vzťahu k tomuto návrhu považuje za šikanózný a popierajúci jej právo na súdnu ochranu, ako aj princíp preferencie obsahu procesných úkonov sporových strán, obsiahnutý v čl. 11 ods. 1 CSP. Nutnosť výslovného sformulovania petitu pri podaní návrhu na pripustenie pristúpenia ďalšieho subjektu do konania neobsahuje ani ustanovenie § 79 CSP. Rozhodnutie o neprípustení pristúpenia ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného, vychádzajúce len z dôvodu absencie výslovného uvedenia samostatného, aj keď obsahovo totožného petitu voči navrhovanému žalovanému 2/ označila za zásah do svojho práva na spravodlivý súdny proces. Navyše, ak vyšší súdny úradník považoval návrh žalobkyne na pripustenie pristúpenia ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného za neúplný

pre absenciu toho, čoho sa mieni voči ďalšiemu žalovanému domáhať, mal zvoliť postup v súlade s ust. § 128, resp. 129 CSP. Žalobkyňa v sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka z dôvodu právnej istoty doplnila aj to, čoho sa mienila domáhať voči navrhovanému žalovanému 2/, t.j. určenia, že ani žalovaný 2/ nemá voči žalobkyni pravo na zaplatenie sumy 66 390,42 eur titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 15.02.2018. Ani toto doplnenie však súd prvej inštancie neakceptoval a sťažnosť zamietol, pričom odôvodnenie tohto uznesenia považuje žalobkyňa za nedostatočné a z tohto dôvodu samotné uznesenie zo dňa 09.11.2018 za zmätočné. V napadnutom rozsudku okresný súd odôvodnil správnosť svojho postupu jednou vetou - že procesnú stratégiu žalobkyne považoval za snahu o zámenu subjektov sporu, ktorá za aktuálnej procesnej úpravy nie je prípustná. Odvolateľka s týmto zásadne nesúhlasí a na podporu svojho právneho názoru o použiteľnosti inštitútu prístúpenia ďalšieho subjektu podľa § 79 CSP na odstránenie nedostatku vecnej legitímácie pripája odborný názor predsedu Rekodifikačnej komisie pre nové civilné procesné právo prof. JUDr. Mareka Števčeka, PhD. prezentovaný v publikácii „Civilný sporový poriadok. Komentár.“ Vydavateľstva C.H.Beck, 2016, na strane 267.

10.Podľa žalobkyne ju okresný súd svojím rozhodnutím o nepripustení prístúpenia ďalšieho subjektu na strane žalovaného nepriamo odkázal na podanie novej žaloby voči Exekutorservis s.r.o. a týmto svojím postupom uprel žalobkyni právo na spravodlivý proces. Žalobkyňa následne, v snahe ochrániť svoje neisté právne postavenie vo vzťahu k žalovanému ako aj spoločnosti Exekutorservis s.r.o. a prípadným ďalším postupníkom predmetnej „pohľadávky“ navrhla súdu zmenu žaloby v znení: Súd určuje, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 15.02.2018, je neplatná a žalobkyni žiaden záväzok z tejto zmluvy o pôžičke nevznikol“. Žalobkyňa pritom (už) v návrhu na zmenu žaloby riadne odôvodnila, že je presvedčená o tom, že žalovaný postúpil údajnú pohľadávku zo „zmluvy o pôžičke zo dňa 15.02.2018“ voči žalobkyni na spoločnosť Exekutorservis s.r.o. iba účelovo a dočasne, s cieľom vyhnúť sa konfrontácii so žalobkyňou v tomto súdnom konaní, keďže si je vedomý toho, že dňa 15.02.2018 žalobkyni žiadne peňažné prostriedky neodovzdal, tieto nemal a ani nemohol mať k dispozícii a ich reálne odovzdanie žalobkyni by nevedel preukázať. Žalovaný sa k otázke disponovania s peňažnou hotovosťou vo výške 66 390,42 eur vyjadroval zmätočne a neurčito - tvrdil, že cca. 70 000 eur „naakumuloval zo svojich zdrojov“ počas roka 2017 „výbermi z firemného účtu a doplnením zvláštnych prostriedkov“. Buď sa týmto žalovaný priznáva k existencii finančných zdrojov mimo účtovníctva - bankového účtu a pokladne spoločnosti, ktoré sú jedinými právne dovolenými spôsobmi evidencie peňažných prostriedkov spoločnosti \$ ručením obmedzeným - alebo Mgr. Jaroslav Murín ako konateľ spoločnosti stotožňuje seba ako fyzickú osobu - konateľa žalovaného so spoločnosťou žalovaného, a teda celú „pôžičku“ stavia do úplne inej pozície - ak totiž tvrdí, že peňažné prostriedky mal požičať žalobkyni on ako fyzická osoba, je o to evidentnejšie, že spoločnosť ASGuard securitys.r.o. - žalovaný žiadnu pôžičku žalobkyni neposkytol. Taktiež je evidentné, že žalovaný súdu vo svojich vyjadreniach týkajúcich sa existencie vzťahov medzi ním a spoločnosťou MADEN, s.r.o. klamal. Žalobkyňa súdu preukázala zmluvu o združení, založenú za účelom spolupráce pri poskytovaní služieb pre spoločnosť žalovaného aj výpisy z účtu MADEN s.r.o. za jednotlivé mesiace roku 2017, z ktorých je zrejmé, že žalovaný zo svojho účtu, resp. konateľ žalovaného Mgr. Jaroslav Murín platil mesačne na účet spoločnosti MADEN s.r.o. značné peňažné čiastky, označované ako „úhrada faktúry“ s číslami jednotlivých faktúr z roku 2017. Dokonca konateľ žalovaného, Mgr. Jaroslav Murín poskytol spoločnosti MADEN s.r.o. dňa 25.08.2017 sumu 10 000 EUR s popisom platby „pôžička“ a dňa 10.10.2017 sumu 10 000 EUR s rovnakým popisom platby. Žalobkyňa má dôvodné obavy a apelovala v tomto smere aj na konajúci súd, aby zohľadnil reálnu možnosť, že spoločnosť Exekutorservis s.r.o. a žalovaný sa môžu kedykoľvek dohodnúť na spätnom postúpení údajnej pohľadávky voči žalobkyni. Uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky nateraz nevyvolala žiadne iné právne účinky ako presun oprávnenia vymáhať pohľadávku od žalobkyne, keďže odplata za postúpenie pohľadávky nebola nateraz zaplatená ani v minimálnej výške a jej splatnosť je celá ponechaná až na okamih vymoženía údajnej pohľadávky od žalobkyne. Po celý čas, dokonca aj po tom, čo už mala byť údajná pohľadávka postúpená na spoločnosť Exekutorservis, s.r.o., však konateľ žalovaného vystupoval voči žalobkyni ako veriteľ tejto údajnej pohľadávky. Aj všetky písomné a ústne vyjadrenia žalovaného v tomto konaní vyznievajú ako horlivá snaha brániť svoju vlastnú pohľadávku voči žalobkyni. Žalobkyňa teda navrhla súdu, aby sa v tomto konaní zaoberal platnosťou Zmluvy o pôžičke zo dňa 15.02.2018, keďže ku okolnostiam jej uzavretia, resp. neuzavretia sa vedia relevantne vyjadriť a produkovať príslušné dôkazy iba žalobkyňa a žalovaný v tomto konaní. Žalobkyňa teda nepochybne preukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o pôžičke, čo by malo zároveň zásadný vplyv aj na vymožiteľnosť Notárskej zápisnice ako exekučného titulu, z dôvodu už prebiehajúceho exekučného konania č. 269EX 299/18 - 5 vedeného súdnym exekútorom JUDr. Atilom Ádámom, v ktorom ak by došlo k vymoženiu neexistujúcej pohľadávky voči žalobkyni z predmetnej zmluvy o pôžičke, navrátenie do pôvodného

stavu by už bolo nemožné. Naliehavosť právneho záujmu spočíva v potrebe zabrániť ďalšiemu postupu oprávneného a exekútora v exekučnom konaní, k čomu by určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke zo dňa 15.02.2018 nepochybne prispelo rozhodujúcou mierou. Odvolateľka je aj v súčasnosti presvedčená o tom, že výsledky doterajšieho konania na tomto súde boli a sú dostatočným podkladom pre konanie o navrhovanej zmenenej žalobe, súd však žalobkyňou navrhovanú zmenu žaloby nepripustil a žalobkyni tak uprel možnosť dosiahnuť relevantnú ochranu svojich práv pred neoprávnenou exekúciou. Nesúhlasí so záverom súdu, takéto rozhodnutie by malo len „akademický charakter“. Ak by totiž súd určil, že zmluva o pôžičke je neplatná a žalobkyni z nej žiaden záväzok nevznikol, malo by takéto určenie zásadný význam pre rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica o návrhu žalobkyne na zastavenie exekúcie č. 269/EX 299/18. Ak nebola platne uzavretá zmluva o pôžičke a ak žalobkyni z nej žiaden záväzok nevznikol, nemohol byť takýto neexistujúci záväzok ani postúpený na iný subjekt a ten si jeho vymoženie nemôže uplatňovať v exekučnom konaní. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré obdobnú otázku vyriešili v prospech subjektov domáhajúcich sa ochrany svojho práva v obdobných prípadoch.

11. Záverom žalobkyňa spochybnila postup súdu prvej inštancie pri zamietnutí návrhov na vykonanie dokazovania výsluchmi strán sporu a svedkov.

12. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a vec mu vrátil (§ 391 ods. 1 CSP) na ďalšie konanie.

14. S ohľadom na princíp procesnej ekonomie sa krajský súd venoval (tej) odvolacej námietke (z viacerých predostretých), ktorá sama-osobe vedie k relevantnému spochybneniu určujúceho záveru okresného súdu o nedostatku naliehavého právneho záujmu v súdnej veci (bod 9 tohto odôvodnenia). Z podania žalobkyne (č.l. 89 - 91 spisu) reagujúceho na skutkové tvrdenia žalovaného o postúpení pohľadávky explicitne vyplýva, že petitom požadované určenie považuje žalobkyňa za opodstatnené tak voči pôvodne žalovanému subjektu ako aj voči spoločnosti, na ktorú mala byť tvrdená pohľadávka postúpená (podľa žalobkyne antdatovaním na deň pred podaním žaloby) o to viac, že táto spoločnosť (Exekutorservis s.r.o) podala dňa 27.7.2018 na súd návrh na vykonanie exekúcie. Preto žalobkyňa v predmetnom podaní zdôraznila, že je daný naliehavý právny záujem na „určení, že nemá žiadny záväzok voči žalovanej, či voči spoločnosti Exekutorservis s.r.o.“

15. Citované vymedzenie žalobného návrhu je dostatočne určité a jednoznačné (voči obom subjektom), čomu evidentne nezodpovedá záver vyššieho súdneho úradníka (obdobne ani úsudok zákonného sudcu obsiahnutý v bode 6 uznesenia okresného súdu č.k. 10C/22/201-146 zo dňa 9.11.2018) uvedený v uznesení o nepripustení pristúpenia spoločnosti Exekutorservis do konania, ktorý (záver) je založený len na (nenáležitom) tvrdení o absencii žalobnej požiadavky voči spoločnosti Exekutorservis s r.o. Vyžadovanie takejto „otrockej“ realizácie procesných práv a povinností - t.j. aby žalobnú požiadavku sporová strana výslovne a osobitne sformulovala ešte raz ako petit - je neprimeraným formalizmom zo strany súdu. Každý návrh je potrebné v individuálnych okolnostiach danej veci posudzovať ako celok, pričom žalobný nárok netvorí len obsah petitu, ale i jeho skutkové odôvodnenie (napr. I.ÚS 192/2015 zo dňa 7.10.2015). Opísané napokon ilustruje následne podanie žalobkyne (č.l. 129 a nasl. spisu), kde žalobkyňa predmetnú formuláciu (posledná veta bodu 14 tohto odôvodnenia) premiestnila na záver podania, bez významovej zmeny štylisticky upravila a farebne zvýraznila ako rozsudochý návrh.

16. Zároveň žalobkyňa v predmetnom vyjadrení (č.l. 89 - 91 spisu) argumentovala, že pôvodne žalovaný sa vôbec nevyjadril k tvrdeniam o absolútnej neplatnosti zmluvy o pôžičke a preto (žalobkyňa) zotrúva na všetkých svojich tvrdeniach, v zmysle ktorých je zmluva o pôžičke absolútne neplatná. Z opísaného, pri spochybnení postúpenia (neexistujúcej) pohľadávky (resp. dočasného a účelového postúpenia, keďže štatutárny orgán žalovaného neformálne stále voči žalobkyni vystupuje ako veriteľ pohľadávky), vyvodzovala dôvodnosť žaloby voči pôvodne označenej protistrane.

17. Uvedenému pre zmenu nekorešponduje určujúci záver okresného súdu vyslovený v uznesení č.k. 10C/22/2018-146 zo dňa 9.11.2018 (ktorým súd prvej inštancie zamietol sťažnosť žalobkyne voči vyššie rozoberanému uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o nepripustení vstupu ďalšieho subjektu do konania) o procesnej stratégii žalobkyne majúcej spočívať v tom, že sa nedostatok vecnej legitimácie

pôvodne žalovaného snažila riešiť procesne neprípustným spôsobom - zámenou strany sporu, ktorá zámena (pôvodne §§ 92 ods. 4 OSP) však už v zmysle dôvodovej správy k CSP nie je súčasťou civilného procesného práva.

18. Konanie žalobkyne však podľa názoru odvolacieho súdu nesmerovalo k účinkom obdobným inštitútu zámeny účastníkov konania, ale k požiadavke vyslovenia neexistencie záväzku zo zmluvy o pôžičke vo vzťahu k dvom rôznym subjektom a to v každom prípade z odlišných dôvodov. Odhliadnuc od toho, správne tiež odvolateľka poukazuje na autorský komentár k CSP, ktorý (komentár) pristúpenie v zmysle § 79 CSP (ako sa toho domáha žalobkyňa) označuje za prostriedok riešenia počiatočného (inak je namieste aplikácia § 80 CSP) nedostatku vecnej legitímácie.

19. Zhrnúc opísané, pristúpil odvolací súd pri aplikácii § 389 ods. 2 CSP (v spojení s § 365 ods. 1 písm. h/ CSP) k zrušeniu právoplatného uznesenia súdu prvej inštancie č.k. 10C/22/2018-108 zo dňa 1.10.2018 v spojení s uznesením č.k. 10C/22/2018-146 zo dňa 09.11.2018, ktorým okresný súd v konečnom dôsledku neprípustil pristúpenie spoločnosti Exekutorservis s.r.o. do daného súdneho konania.

20. V priamej príčinnej/vecnej súvislosti s dôvodmi zrušenia predmetných uznesení je založená i nesprávnosť samotného meritórneho rozsudku, keď okresný súd po neprípustení pristúpenia ďalšieho subjektu konal iba so spoločnosťou ASGuard security s.r.o., pričom určovacej žalobe voči tomuto subjektu priznal iba akademický význam (keďže sa už nemalo jednať o veriteľa spornej pohľadávky), hoci žalobkyňa argumentovala, že vyslovenie neplatnosti/neexistencie zmluvného vzťahu zo zmluvy o pôžičke by malo zásadný význam (aj) na prebiehajúce exekučné konanie založené práve na postúpení takejto (neexistujúcej) pohľadávky.

21. Možno tiež dodať, že bezpredmetným je i uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 10C/22/2018-179 zo dňa 18.12.2018 o neprípustení zmeny žaloby, nakoľko išlo len o formulačnú zmenu petitu a nebol preto daný dôvod na vydanie takéhoto uznesenia.

22. V ďalšom postupe preto okresný súd v súlade s prezentovanými závermi odvolacieho súdu pripustí vstup ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného a opätovne posúdi uplatnený nárok.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených vád. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ

poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.